

	presente						imperfetto
	Indicativo	Congiuntivo	Ottativo	Imperativo	Infinito	Participio	Indicativo
	Desinenze primarie e accento ritratto 1) verbi tematici: o/ε + desinenze A: – (senza desinenza), -ις, -ι; -μεν, τε, -σι(ν) (da -ντι); -τον, -τον MP –μαι, -σαι (con caduta del σ e contrazione), -ται; -μεθα, -σθε, -νται; -σθον, -σθον 2) verbi atematici A: -μι, -ς, -σῖ (da -τι); -μεν, -τε, -(α)σῖ(ν); -τον, -τον MP stesse desinenze tematiche ma senza caduta del σ	Stesse terminazioni dell’indicativo tematico anche per i verbi atematici ma sempre con vocale tematica allungata Accento ritratto.	Desinenze secondarie 1) Tematico: ο + ι + desin., con accento ritratto A: -οιμῖ, -οις, -οι; -οιμεν, -οιτε, -οιεν; -οιτον, -οίτην MP: –οίμην, -οιο, -οιτο; -οίμεθα, -οισθε, -οιντο; -οισθον, -οίσθην 2) atematico: vocale breve del tema (ø = α/ε/ο) + ι + desin., con accento sul dittongo øι. A: -οίην, -οίης, -οίη; -οῖμεν (-οῖήμεν), -οῖτε (-οῖητε), -οῖεν (-οῖησάν)... MP: -οῖμην, -οῖο, -οῖτο; -οῖμεθα, -οῖσθε, -οῖντο; -οῖσθον, -οῖσθην	Desinenze proprie; accento ritratto il più possibile A: – / θι (alcuni atematici), -τω; -τε, -ντων (-τωσάν); -τον, -των MP: -εσο (con caduta del sigma nei verbi tematici), -σθω; -σθε, -σθων (-σθωσάν); -σθον, -σθων	Tematico A: –ειν (v.tem. ε + -εν) MP -εσθαι (v. tem. ε + -σθαι) Atematico A: –ναι MP: -σθαι	A: aggettivo a 3 uscite della II classe in ντ a) tematico: vocale tem. ο + ντ con nom. singolare asigmatico con allungamento organico –ων accentato sulla sillaba precedente (salvo contratti) b) atematico: vocale del tema + ντ con nom. singolare sigmatico con allungamento di compenso (presente anche in tutti i dativi plurali e in tutto il femminile) e accento sull’ultima sillaba del tema. M: aggettivo a 3 uscite della I classe con voc. tem. ο (con. tematica) / vocale del tema breve (con. atematica) + -μενος, -μένη, -μενον (-μένου, -μένης, μένου...) con accento sulla vocale tematica.	desinenze secondarie Accento ritratto A: -ν, -ς, - (τ caduta); -μεν, -τε, -ν (tematica) / -σαν (atematica); -τον, -την MP: -μην, -σο (con caduta del σ e contrazione ου solo nella coniug. tem.), -το; -μέθα, -σθε, -ντο; -σθον, -σθην
Tematici (verbi in –ω)	Vocale tematica ο (prima di nasale) /ω (prima sing. att.) / ε negli casi. A: -ω, -εις, -ει; -ομεν, -ετε, -ουσι(ν); -ετον, -ετον MP: –ομαι, -ει / -η (da -σαι), -εται; -ομεθα, -εσθε, -ονται; -εσθον, -εσθον	Stesse terminazioni dell’indicativo tematico ma con vocale tematica allungata A: -ω, -ης, -η; -ωμεν, -ητε, -ωσι(ν); -ητον, -ητον MP: –ωμαι, -η, -ηται; -ωμεθα, -ησθε, -ωνται; -ησθον, -ησθον	tematico con vocale tematica ο	Vocale tematica ο (prima di nasale) / ε negli casi. A: -ε, -έτω; -ετε, -όντων (-έτωσαν); -ετον, -έτων MP: -ου (da -σο), -έσθω; -εσθε, -έσθων; -σθον, σθων	A: -ειν (accento sulla penultima sillaba) MP: -εσθαι (accento sulla terza sillaba)	Nom m sing. att. asigmatico A: -ων, -ουσα, -ον con posizione base dell’accento sulla sillaba precedente la vocale tematica (-οντος, -ούσης, -οντος...) MP: -όμενος, -ομένη, -όμενον (-ομένου, -ομένης, -ομένου)	Vocale tem, ο (prima di nasale)/ ε negli altri casi A: –ον, -εξ, -ε; -ομεν, -ετε, -ον; -ετον, -έτην MP: -όμην, -ου, -ετο; -όμεθα, -εσθε, -οντο; -εσθον, -έσθην
Contratti in -άω α + ε/η = α	A: -ῶ, -ῶς, -ῷ; -ῶμεν, -ᾶτε, ῶσι(ν); -ᾶτον, -ᾶτον	= indicativo	Al sing. att. si usano di solito le terminazioni atem.:	A: -α, -άτω; -ᾶτε, -όντων (-άτωσαν); -ᾶτον,	A: -ᾶν (senza iota!)	Nom m sing. att. asigmatico A: -ῶν, -ῶσα, -ῶν	A -ων, -ας, -α; -ῶμεν, -ᾶτε, -ων; -ᾶτον, -άτην

α + ει/η = α α + ο/ω/ου = ω α + οι = φ	MP: -ῶμαι, -ᾶ, -ᾷται; -ώμεθᾶ, -ἄσθε, -ώνται; -ἄσθον, -ἄσθον		A: - ῶν , - ῶης , - ῶη ; -ῶμεν, -ῶτε, -ῶεν; -ῶτον, -ῶτην MP: -ῶμην, -ῶο, -ῶτο; -ῶμεθᾶ, -ῶσθε, -ῶντο; -ῶσθον, -ῶσθην	-άτων MP: - ῶ (da -ασο), -άσθω; -ἄσθε, -άσθων; -ἄσθον, -άσθων	MP: -ἄσθαι	(-ῶντος, -ώσης, -ῶντος) MP: -ῶμενος, -ωμένη, -ῶμενον (-ωμένου, -ωμένης, -ωμένου...)	MP -ῶμην, -ῶ, -ἄτο; -ώμεθα, -ἄσθε, -ῶντο; -ἄσθον, -άσθην
Contratti in -έω ε + ε = ει ε + η = η ε + ο / ου = ου ε + ω = ω ε + η = η ε + οι = οι	A: -ῶ, -εἷς, -εἷ; -οὔμεν, -εἴτε, οὔσι(v); -εἶτον, -εἶτον MP: -οὔμαι, -ῆ, -εἴται; -οὔμεθᾶ, -εἴσθε, -οὔνται; -εἴσθον, -εἴσθον	= cong. tematico ma con l'accento sulla contrazione A: -ῶ, -ῆς, ῆ; -ῶμεν, -ῆτε, -ῶσι(v); -ῆτον, -ῆτον MP: -ῶμαι, -ῆ, -ῆται; -ώμεθᾶ, -ῆσθε, -ῶνται; -ῆσθον, -ῆσθον	NB: al singolare A si usano in genere le terminazioni atematiche A: - οῖν , - οῖης , - οῖη ; -οῖμεν, -οῖτε, -οῖεν; -οῖτον, -οῖτην MP: -οῖμην, -οῖο, -οῖτο; -οῖμεθα, οῖσθε, οῖντο; -οῖσθον, -οῖσθην	A: -ει, -εἶτω; -εἴτε, - οὔντων (-εἶτωσαν); -εἶτον, -εἶτων MP: - οῦ (da -εσο), -εἰσθω; -εἴσθε, -εἰσθων; -εἴσθον, -εἰσθων	A: -εἶν MP: -εἴσθαι	Nom m sing. att. asigmatico A: -ῶν, -οὔσα, -οὔν (-οὔντος, -οὔσης, -οὔντος...) MP: -οὔμενος, - οὔμένη, -οὔμενον (-οὔμένου, -οὔμένης, -οὔμενον...)	A: -οὖν, -εις, -ει; -οὔμεν, -εἴτε, -οὖν; -εἶτον, -εἴτην MP: -οὔμην, -οὔ, -εἴτο; -οὔμεθα, -εἴσθε, -οὔντο; -εἴσθον, -εἴσθην
Contratti in -όω ο + ω = ω ο + ο/ε/ου = ου ο + ει/η = οι	A -ῶ, -οἷς, οἷ; -οὔμεν, - οὔτε , οὔσι(v) ; - οὔτον , οὔτον M - οὔμαι , -οἷ, - οὔται ; -οὔμεθα, - οὔσθε , - οὔνται ; - οὔσθον , οὔσθον	= indicativo, ma con ω al posto di ου A: -ῶ, -οἷς, οἷ; -ῶμεν, - ῶτε , - ῶσι(v) ; - ῶτον , - ῶτον M: - ῶμαι , -οἷ, - ῶται ; -ώμεθᾶ, - ῶσθε , - ῶνται ; - ῶσθον , - ῶσθον	Identico a quello dei verbi in -εω	A: - ου (accento sulla precedente), -οὔτω; -οὔτε, -οὔντων (-οὔτωσᾶν); -οὔτον, -οὔτων MP: - οῦ , -οὔσθω; -οὔσθε, -οὔσθων (-οὔσθωσᾶν); -οὔσθον, -οὔσθων	A: - οὔν MP: -οὔσθαι	= contratti in -εω A: -ῶν, -οὔσα, - οὔν (-οὔντος, -οὔσης, -οὔντος...) MP: -οὔμενος, - οὔμένη, -οὔμενον (-οὔμένου, -οὔμένης, -οὔμενον...)	A: -οὖν, -ους, -ου; -οὔμεν, -οὔτε, -οὖν; -οὔτον, -οὔτην MP: -οὔμην, -οὔ, -οὔτο. -οὔμεθᾶ, -οὔσθε, -οὔντο; -οὔσθον, -οὔσθην
τίθημι tema verbale θε/θη con raddoppiamento	η solo nel sing. A, A τίθημι , τίθης , τίθησι(v) ; τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι(v) [non contratto]; τίθετον, τίθετον MP τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται; τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται; τίθεσθον, τίθεσθον	= contratti in -εω A: τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ; τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι(v); τιθῆτον, τιθῆτον MP: τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται; τιθῶμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται; τιθῆσθον, τιθῆσθον	atematico (accento su ει) A: τιθεῖν, τιθείης, τιθείη; τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθείεν; τιθεῖτον, τιθείτην MP: τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο; τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο; τιθεῖσθον, τιθείσθην	A: τίθει , τιθέτω; τίθετε, τιθέντων (τιθέτωσαν); τίθετον, τιθέτων MP: τίθεσο , τιθέσθω; τιθεσθε, τιθέσθων (τιθέσθωσᾶν); τιθεσθον, τιθέσθων	A: τιθέναι MP: τιθεσθαι	Nom.masch. sing. att. sigmatico A: τιθείς, τιθεῖσα, τιθέν (τιθέντος, τιθείσης, τιθέντος...) MP: τιθέμενος, -μένη, τιθέμενον (τιθεμένου, -μένης, -μένου)	A: ἐτίθην , ἐτίθεις , ἐτίθει ; ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν; ἐτίθετον, ἐτίθετην MP: ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο; ἐτιθέμεθᾶ, ἐτίθεσθε, ἐτιθεντο; ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην
ἵημι tema verbale je/jη con raddopp.	η solo nel sing. A, A ἵημι , ἵης , ἵησι(v) ; ἵεμεν, ἵετε, ἰάσι(v) [contratto]; ἵετον, ἵετον MP ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται; ἵεμεθα, ἵεσθε, ἵενται; ἵεσθον, ἵεσθον	= contratti in -εω A: ἰῶ, ἱῆς, ἱῆ; ἰῶμεν, ἱῆτε, ἰῶσι(v); ἱῆτον, ἱῆτον MP: ἰῶμαι, ἱῆ, ἱῆται; ἰῶμεθᾶ, ἱῆσθε, ἰῶνται; ἱῆσθον, ἱῆσθον	atematico (accento su ει) A: ἰεῖν, ιεῖης, ιεῖη; ἰεῖμεν, ιεῖτε, ιεῖεν; ἰεῖτον, ἰεῖτην MP: ἰεῖμην, ἰεῖο, ἰεῖτο; ἰεῖμεθα, ἰεῖσθε, ἰεῖντο; ἰεῖσθον, ἰεῖσθην	A: ἱει , ἰέτω; ἱετε, ιέντων (ιέτωσαν); ἱετον, ιέτων MP: ἱεσο , ἰέσθω; ἱεσθε, ἰέσθων (ιέσθωσᾶν); ἱεσθον, ἰέσθων	A: ιέναι (spirito aspro!) MP: ἱεσθαι	Nom.masch. sing. att. sigmatico A: ιεῖς, ιεῖσα, ιέν (ιέντος, ιεῖσης, ιέντος) MP: ἰέμενος, ιέμένη, ἰέμενον (ιέμένου, -μένης, -μένου)	A: ἱην , ἱεις , ἱει ; ἱεμεν, ἱετε, ἱεσαν; ἱετον, ἰετην MP: ἰεμην, ἱεσο, ἱετο; ἰεμεθᾶ, ἱεσθε, ἱεντο; ἱεσθον, ἰεσθην
ἴστημι tema verbale	η solo nel singolare A,	= contratti in -εω	atematico (accento su αι)	A: ἴστη , ἰστάτω; ἴστατε, ἰστάντων	A: ἰστάναι	Nom.masch. sing. att. sigmatico	Vocale η solo nel singolare A.

στα/στη con raddopp.	Α ἴστημι, ἴστης, ἴστησι(ν); ἴσταμεν, ἴστατε, ἰσ <u>τά</u> σι(ν) [contratto]; ἴστατον, ἴστατον MP ἴσταμαι, ἴστασαι, ἴσταται; ἴσταμεθα, ἴστασθε, ἴστανται; ἴστασθον, ἴστασθον	A: ἰσ <u>τ</u> ῶ, ἰσ <u>τ</u> ῆς, ἰσ <u>τ</u> ῆ; ἰσ <u>τ</u> ῶμεν, ἰσ <u>τ</u> ῆτε, ἰσ <u>τ</u> ῶσι(ν); ἰσ <u>τ</u> ῆτον, ἰσ <u>τ</u> ῆτον MP: ἰσ <u>τ</u> ῶμαι, ἰσ <u>τ</u> ῆ, ἰσ <u>τ</u> ῆται; ἰσ <u>τ</u> ῶμεθα, ἰσ <u>τ</u> ῆσθε, ἰσ <u>τ</u> ῶνται; ἰσ <u>τ</u> ῆσθον, ἰσ <u>τ</u> ῆσθον	A: ἰσ <u>τ</u> αῖην, ἰσ <u>τ</u> αῖης, ἰσ <u>τ</u> αῖη; ἰσ <u>τ</u> αῖμεν, ἰσ <u>τ</u> αῖτε, ἰσ <u>τ</u> αῖεν; ἰσ <u>τ</u> αῖτον, ἰσ <u>τ</u> αῖτην MP: ἰσ <u>τ</u> αῖμην, ἰσ <u>τ</u> αῖο, ἰσ <u>τ</u> αῖτο; ἰσ <u>τ</u> αῖμεθα, ἰσ <u>τ</u> αῖσθε, ἰσ <u>τ</u> αῖντο; ἰσ <u>τ</u> αῖσθον, ἰσ <u>τ</u> αῖσθην	(ἰσ <u>τ</u> άτωσαν); ἰσ <u>τ</u> ατον, ἰσ <u>τ</u> άτων MP: ἰσ<u>τ</u>ασο , ἰσ <u>τ</u> άσθω; ἰσ <u>τ</u> ασθε, ἰσ <u>τ</u> άσθων (ἰσ <u>τ</u> άσθωσ <u>άν</u>); ἰσ <u>τ</u> ασθον, ἰσ <u>τ</u> άσθων	MP: ἰσ <u>τ</u> ασθαι	ισ <u>τ</u> άς, ἰσ <u>τ</u> ᾶσα, ἰσ <u>τ</u> άν (ἰσ <u>τ</u> άντος, ἰσ <u>τ</u> άσης, ἰσ <u>τ</u> άντος)	A: ἰσ<u>τ</u>ην, ἰσ<u>τ</u>ης, ἰσ<u>τ</u>η; ἰσ<u>τ</u>αμεν, ἰσ<u>τ</u>ατε, ἰσ<u>τ</u>ασαν; ἰσ<u>τ</u>ατον, ἰσ<u>τ</u>άτην MP: ἰσ<u>τ</u>άμην, ἰσ<u>τ</u>ασο, ἰσ<u>τ</u>ατο; ἰσ<u>τ</u>άμεθα, ἰσ<u>τ</u>ασθε, ἰσ<u>τ</u>αντο; ἰσ<u>τ</u>ασθον, ἰσ<u>τ</u>άσθην
δίδωμι tema verbale δο/δω con raddopp.	ω solo nel sing. att. Α δίδωμι, δίδως, δίδωσι(ν); δίδομεν, δίδετε, δι <u>δώ</u> σι(ν) [non contratto]; δίδοτον, δίδοτον MP δίδομαι, δίδοσαι, δίδεται; δι <u>δώ</u> μεθα, δίδοσθε, δίδονται; δι <u>δώ</u> σθον, δι <u>δώ</u> σθον	= contratti in -οω, ma con φ al posto di οι A: δι <u>δ</u> ῶ, δι <u>δ</u> ῶς, δι <u>δ</u> ῶ; δι <u>δ</u> ῶμεν, δι <u>δ</u> ῶτε, δι <u>δ</u> ῶσι(ν); δι <u>δ</u> ῶτον, δι <u>δ</u> ῶτον MP: δι <u>δ</u> ῶμαι, δι <u>δ</u> ῶ, δι <u>δ</u> ῶται; δι <u>δ</u> ῶμεθα, δι <u>δ</u> ῶσθε, δι <u>δ</u> ῶνται; δι <u>δ</u> ῶσθον, δι <u>δ</u> ῶσθον	atematico con accento su οι A: δι <u>δ</u> οῖην, δι <u>δ</u> οῖης, δι <u>δ</u> οῖη; δι <u>δ</u> οῖμεν, δι <u>δ</u> οῖτε, δι <u>δ</u> οῖεν; δι <u>δ</u> οτον, δι <u>δ</u> οίτην MP: δι <u>δ</u> οῖμην, δι <u>δ</u> οῖο, δι <u>δ</u> οῖτο; δι <u>δ</u> οῖμεθα, δι <u>δ</u> οῖσθε, δι <u>δ</u> οῖντο; δι <u>δ</u> οῖσθον, δι <u>δ</u> οῖσθην	A: δίδου , δι <u>δ</u> ότω; δι <u>δ</u> ότε, δι <u>δ</u> όντων (δι <u>δ</u> ότωσαν); δι <u>δ</u> οτον, δι <u>δ</u> ότων MP: δίδοσο , δι <u>δ</u> όσθω; δι <u>δ</u> οσθε, δι <u>δ</u> όσθων (δι <u>δ</u> όσθωσ <u>άν</u>); δι <u>δ</u> οσθον, δι <u>δ</u> όσθων	A: δι <u>δ</u> όναι MP: δι <u>δ</u> οσθαι	Nom.m. sing. att. sigmatico A: διδούς, δι<u>δ</u>οῦσα, δι<u>δ</u>όν (δι <u>δ</u> όντος, δι <u>δ</u> ούσης, -όντος...) M δι <u>δ</u> όμενος, -μένη, δι <u>δ</u> όμενον (δι <u>δ</u> ομένου, -μένης, -μένου)	A: ἐδίδουν, ἐ<u>δ</u>ίδους, ἐ<u>δ</u>ίδου; ἐ <u>δ</u> ίδομεν, ἐ <u>δ</u> ίδετε, ἐ <u>δ</u> ίδοσαν; ἐ <u>δ</u> ίδοτον, ἐ <u>δ</u> ιδότην M: ἐ <u>δ</u> ιδόμην, ἐ <u>δ</u> ίδοσο, ἐ <u>δ</u> ίδοτο; ἐ <u>δ</u> ιδόμεθα, ἐ <u>δ</u> ίδοσθε, ἐ <u>δ</u> ίδοντο; ἐ <u>δ</u> ίδοσθον, ἐ <u>δ</u> ιδόσθην
εἰμί tema ε / ἐσ	εἰ <u>μί</u> , εἶ, ἐ <u>σ</u> τί(ν); ἐ <u>σ</u> μεν, ἐ <u>σ</u> τέ, εἰ <u>σ</u> ί(ν); ἐ <u>σ</u> τόν, ἐ <u>σ</u> τόν enclitico tranne εἶ	= contratti in -εω ῶ, ῆς, ῆ, ῶμεν, ῆτε, ῶσι(ν); ῆτον, ῆτον	atematico εἶην, εἶης, εἶη; εἶμεν, εἶτε, εἶεν; εἶτον, εἶτην	ἴσθι , ἔ <u>σ</u> τω; ἔ <u>σ</u> τε, ἔ <u>σ</u> των (ἔ <u>σ</u> τῶσαν); ἔ <u>σ</u> τον, ἔ <u>σ</u> των	εἶναι	nom. m. sing. asigm. ὦν, οὔ <u>σ</u> α, ὄν (ὄντος, οὔ <u>σ</u> ης, ὄντος...)	ῆ (ῆν), ῆ <u>σ</u> θα (ῆ <u>ς</u>), ῆν; ῆμεν, ῆ<u>σ</u>τε (ῆ<u>τ</u>ε), ῆσαν; ῆ <u>σ</u> τον (ῆ<u>τ</u>ον), ῆ <u>σ</u> την (ῆ<u>τ</u>ην)
εἶμι tema ι / εἶ	εἶμι, εἶ, εἶ<u>σ</u>ι(ν); ἴμεν, ἴτε, ἴ<u>σ</u>ι(ν), ἴτον, ἴτον	Non contratto ῶ, ῆς, ῆ; ῶμεν, ῆτε, ῶσι(ν); ῆτον, ῆτον	tematico con accento ritratto ῖοι <u>μ</u> ι, ῖο <u>ι</u> ς, ῖο <u>ι</u> ; ῖο <u>ι</u> μεν, ῖο <u>ι</u> τε, ῖο <u>ι</u> εν ῖο <u>ι</u> τον, ῖο <u>ι</u> την	ἴθι , ἴ <u>τ</u> ω; ἴ <u>τ</u> ε, ἴ <u>τ</u> ων (ἴ <u>τ</u> ῶσαν); ἴ <u>τ</u> ον, ἴ <u>τ</u> ων	ἰέναι (spirito dolce!)	nom. m. sing. asigm. ἰών, ἰοῦ <u>σ</u> α, ἰόν (ἰόντος, ἰοῦ <u>σ</u> ης,...)	ῆ <u>σ</u> ᾶ (ῆ <u>σ</u> ειν), ῆ <u>σ</u> εισ <u>θ</u> ᾶ (ῆ <u>σ</u> εις), ῆ <u>σ</u> ειν (ῆ <u>σ</u> ει); ῆ<u>σ</u>μεν, ῆ<u>σ</u>τε, ῆ<u>σ</u>ᾶν/ῆ<u>σ</u>ᾶν; ῆ<u>σ</u>τον, ῆ<u>σ</u>την
φημί tema φα/φη	φη<u>μ</u>ί, φ<u>ῆ</u>ς, φ<u>ῆ</u>σι; φα <u>μ</u> έν, φα <u>τ</u> έ, φα <u>σ</u> ί(ν); φα <u>τ</u> όν, φα <u>τ</u> όν. η solo al singolare! Enclitico tranne φ<u>ῆ</u>ς	= contratti in -εω φῶ, φ <u>ῆ</u> ς, φ <u>ῆ</u> ; φῶμεν, φ <u>ῆ</u> τε, φῶσι; φ <u>ῆ</u> τον, φ <u>ῆ</u> τον	atematico φαῖην, φαῖ <u>ῆ</u> ς, φαῖ <u>ῆ</u> ; φαῖμεν, φαῖ <u>ῆ</u> τε, φαῖ <u>ῆ</u> εν; φαῖτον, φαῖ <u>ῆ</u> την	φά<u>θ</u>ι , φά <u>τ</u> ω; φά <u>τ</u> ε, φά <u>ν</u> των (φά <u>τ</u> ῶσαν); φά <u>τ</u> ον, φά <u>τ</u> ων	φάναι	nom. m. sing sigmatico; accento base sulla α. φά <u>ς</u> , φᾶ <u>σ</u> α, φά <u>ν</u> (φά <u>ν</u> τος, φά <u>σ</u> ης,...)...	η solo nel sing. attivo ἔ <u>φ</u> ην, ἔ <u>φ</u> ης (ἔ <u>φ</u> ησ <u>θ</u> ᾶ) ἔ <u>φ</u> η(ν); ἔ <u>φ</u> αμεν, ἔ <u>φ</u> ατε, ἔ <u>φ</u> ᾶ <u>σ</u> ᾶν; ἔ <u>φ</u> ατον, ἔ <u>φ</u> ά <u>τ</u> ην
<u>Verbi in -νυμι</u>	Accento ritratto. A, -ν<u>υ</u>μι, -ν<u>υ</u>ς, -ν<u>υ</u>σι; -νυμεν, -νυτε, -ν<u>υ</u>σ<u>α</u>σι [non contratto!]; -νύτον, -νύτον MP: -νυμαι, -νυσαι, -νυται; -νύμεθα, -νυσθε, -νυνται; -νυσθον, -νυσθον	vocale tematica non contratta A: -νύ <u>ω</u> , -νύ <u>ῆ</u> ς, -νύ <u>ῆ</u> ; -νύ <u>ω</u> μεν, -νύ <u>ω</u> τε, -νύ <u>ω</u> σι(ν)... MP: -νύ <u>ω</u> μαι, -νύ <u>ῆ</u> , -νύ <u>ῆ</u> ται; -νύ <u>ώ</u> μεθα, -νύ <u>ῆ</u> σθε, -νύ <u>ων</u> ται; νύ <u>ῆ</u> σθον, νύ <u>ῆ</u> σθον	tematico con accento ritratto: A: -νύο <u>ι</u> μ <u>ι</u> , -νύο <u>ι</u> ς, -νύο <u>ι</u> ; -νύο <u>ι</u> μεν, -νύο <u>ι</u> τε, -νύο <u>ι</u> εν; -νύο <u>ι</u> τον, -νυοίτην MP: -νυοίμην, -νύο <u>ι</u> ο, -νύο <u>ι</u> το; -νυοίμεθα, -νύο <u>ι</u> σθε, νύο <u>ι</u> ντο; -νύο <u>ι</u> σθον, -νυοίσθην	A: -ν<u>υ</u> (allungata), -νύ <u>τ</u> ω; -νυ <u>τ</u> ε, -νύντων (-νύ <u>τ</u> ῶσαν); -νυτον, -νύτων MP: -ν<u>υ</u>σο , -νύσ <u>θ</u> ω; -νυσ <u>θ</u> ε, -νύσ <u>θ</u> ων (-νύσ <u>θ</u> ῶσ <u>άν</u>); -νυσ <u>θ</u> ον, -νύσ <u>θ</u> ων	A: -νύναι (accento acuto sulla penultima) MP: -νυσ <u>θ</u> αι (acuto sulla terzultima)	Nom. m. sing. att. sigm. Accento base sulla υ. A: -νύ <u>ς</u> , νύ <u>σ</u> α, -νύν (-νύντος, -νύ <u>σ</u> ης, -νύντος) MP: -νύ <u>μ</u> ε <u>ν</u> ος, -νυ <u>μ</u> έ <u>ν</u> η, -νύ <u>μ</u> ε <u>ν</u> ον (-νυ <u>μ</u> ένου, -μ <u>έ</u> νης...)	A: -ν<u>υ</u>ν, -ν<u>υ</u>ς, -ν<u>υ</u>; -νυμεν, -νυτε, -νυσ <u>άν</u> ; -νυτον, -νύτην MP: -ύ <u>μ</u> ην, -υ <u>σ</u> ο, -υ <u>τ</u> ο; -ύ <u>μ</u> ε <u>θ</u> ᾶ, -υ <u>σ</u> θε, -υ <u>ν</u> το; -νυσ <u>θ</u> ον, -νύ <u>σ</u> θην